

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **S. D.**, zast. advokátkou JUDr. Otylkou Pavlíkovou, se sídlem Praha 5, Lidická 28, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2004, č. j. 8 Az 14/2004 – 37,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

III. Odměna zástupkyně stěžovatelky, advokátky JUDr. Otylky Pavlíkové, se sídlem Praha 5, Lidická 28, **s e p ř i z n á v á** v částce 1075 Kč a bude jí vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností ze dne 13. 9. 2004 žalobkyně (dále též stěžovatelka) brojí proti rozhodnutí Městského soudu v Praze shora označenému, jímž byl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítnut. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že soud měl pochybnosti o správnosti a úplnosti stěžovatelkou vyplněného potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků, které se pokusil odstranit výzvou zaslanou stěžovatelce, která na ni však nereagovala. Soud tedy vzal za nesplněný předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, proto jí zástupce z řad advokátů neustanovil.

Stěžovatelka podala kasační stížnost, jíž se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Žádosti stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto kasační řízení bylo vyhověno a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. listopadu 2004 byl ustanoven výše označený advokát.

Kasační stížností napadené rozhodnutí je odůvodněno tím, že v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a stěžovatelka kvůli špatné znalosti českého jazyka neměla možnost prostudovat tyto změny.

Vyjádření žalovaného nebylo předloženo Městským soudem v Praze jako součást spisu, proto si jej vyžádal Nejvyšší správní soud přímo od žalovaného. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 9. 3. 2005 tvrdí, že neobdržel výtisk napadeného usnesení, nezná tedy jeho odůvodnění a nelze je zjistit ani z velmi stručné kasační stížnosti. Proto se žalovaný zdržuje věcného vyjádření ke kasační stížnosti.

Ze spisu Městského soudu v Praze je ovšem patrné, že kasační stížností napadené rozhodnutí bylo stěžovateli zasláno, jak vyplývá z dodejky připojené k č. 1. 37, usnesení doručeno žalovanému dne 9. 9. 2004.

Kasační stížnost není důvodná.

Při přezkumu kasační stížnosti posuzuje Nejvyšší správní soud tvrzené důvody podle jejich obsahu a nikoliv podle formálního označení. Tyto pak musí být svým obsahem podřaditelné pod některý z důvodů, které soudní řád správní v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Proto Nejvyšší správní soud nemohl jako důvody kasační stížnosti uznat ty, které se vztahují k meritu věci, projednávané soudem pod sp. zn. 8 Az 14/2004, o němž nebylo dosud rozhodnuto, čímž by Nejvyšší správní soud zasáhl do věcné příslušnosti soudu. Nejvyšší správní soud tedy podřadil stěžovatelčiny důvody pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., dle něž lze kasační stížnost podat pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Dle § 35 odst. 7 věty první před středníkem s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Soud I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatelka nesplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků jako jednu z nezbytných podmínek pro ustanovení zástupce. Tomuto důvodu lze přisvědčit, neboť nebyly odstraněny pochybnosti, které soud I. stupně vyjádřil a k jejichž rozptýlení poskytl stěžovatelce možnost v souladu se zákonem. Za této situace nelze řečenému soudu vyčítat, dospěl-li na základě podkladů, které měl k dispozici k závěru o nesplnění předpokladů dle § 35 odst. 7 s. ř. s. Za této situace nevidí ani tento soud důvod k zaujetí stanoviska odlišného od toho, jež vyslovil soud I. stupně v kasační stížnosti napadeném usnesení. Povinné zastoupení v řízení před soudem I. stupně přitom zákon nevyžaduje.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Protože úspěšný žalovaný žádné náklady neuplatňoval, resp. mu žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud mu nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Soudem ustanovenému advokátovi byla odměna stanovena podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 68/2003 Sb. ve výši 1000 Kč a náhrady hotových výdajů 75 Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. května 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu